Rok VI. Nr. 6.

DZIENNIK URZĘDOWY

c. k. Rady szkolnej krajowej w Galicyi.

Redagowany w c. k. Radzie szkolnej krajowej.

Wydany dnia 12. lutego 1902.

L. 4221.

Okólnik

c. k. Rady szkolnej krajowej do wszystkich Dyrekcyi szkół średnich, seminaryów nauczycielskich, Rad szkolnych okręgowych, Dyrekcyi szkół wydziałowych i Zarządów szkół ludowych.

W dniu 20. lutego b. r. rozpocznie Ojciec św. Papież Leon XIII. dwudziesty piąty rok swego chwalebnego Pontyfikatu. Z radością obchodzić będzie cały świat katolicki dzień ten uroczystemi nabożeństwami. Zgodnie z życzeniem Ordynaryatów obu obrządków zarządza c. k. Rada szkolna krajowa, aby w tym dniu, a względnie w dniu wyznaczonym przez odnośny Ordynaryat ku uczczeniu tej rocznicy nabożeństwem, uwolniono młodzież szkolną rzym. kat. i gr. kat. obrządku od obowiązkowej nauki i urządzono dla niej uroczyste nabożeństwo szkolne.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 9. lutego 1902.

Piniński w. r.

L. 31.101.

Okólnik

c. k. Rady szkolnej krajowej do wszystkich c. k. Rad szkolnych okręgowych, do Zarządów szkół 4- 5- i 6-klasowych w miastach, tudzież do Dyrekcyi szkół wydziałowych męskich, w sprawie udzielania nauki gimnastyki młodzieży szkół ludowych przez nauczycieli szkół publicznych w salach Towarzystwa gimnastycznego „Sokół“.

Rezolucyą z dnia 18. lutego 1898 Sejm krajowy podniósł potrzebę możliwego uregulowania nauki gimnastyki dla młodzieży szkół ludowych w takich szkołach więcejklasowych, które nie mają własnych sal gimnastycznych. Mianowicie zwrócił Sejm uwagę na to, że w wielu miastach istnieją towarzystwa sokole, pobierające niekiedy subwencye z funduszów publicznych i posiadające budynki własne albo też wynajęte sale gimnastyczne. Wskutek tej rezolucyi c. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 20. czerwca 1898 do l. 7553 poleciła Radom szkolnym okręgowym, ażeby w takich miastach, gdzie nauka gimnastyki dla braku własnej sali lub boiska gimnastycznego nie może się odbywać w szkole, wchodziły w rokowania z istniejącemi w miejscu towarzystwami sokolemi i porozumiewały się z niemi co do udzielania nauki gimnastyki uczniom szkół ludowych w budynkach sokolich, jeżeli towarzystwa te oświadczą gotowość b e z i n t e r e s o w n e g o pozwolenia na bezpłatne udzielanie tej nauki w swoich salach.

Niektóre Rady szkolne okręgowe, które uregulowały naukę gimnastyki w myśl tego polecenia, przedkładały wnioski w sprawie przyznania pewnego wynagrodzenia towarzystwom sokolim za używanie sal i nauczycielom uczącym gimnastyki.

W tej mierze c. k. Rada szkolna krajowa podaje następujące wskazówki:

A) C o d o w y n a g r o d z e n i a d l a t o w a r z y s t w s o k o l i c h z a u ż y w a n i e s a l i z a z u ż y w a n i e p r z y r z ą d ó w c. k. Rada szkolna krajowa musi zauważyć, że na ten cel c. k. Rada szkolna krajowa nie posiada żadnych funduszów i że z zasadniczych względów nie może przyznać z tej przyczyny żadnej szkole jakiegokolwiek zasiłku. Wydatki takie podpadają bowiem pod postanowienia artykułu 6. i 7. a względnie artykułu 8. krajowej ustawy z dnia 24. kwietnia 1894 (Dz. ust. kraj. Nr 49).

Jeżeli przeto towarzystwa sokole nie mogą zezwolić bezinteresownie na używanie własnych sal i przyrządów do ćwiczeń młodzieży szkolnej, w takim razie będzie rzeczą Rady szkolnej okręgowej przeprowadzić z czynnikami miejscowymi, na których ciąży ustawowy obowiązek pokrywania kosztów potrzeb rzeczowych szkoły, rokowania w tym kierunku, ażeby przez udzielenie stosownego zasiłku umożliwiły pobieranie nauki gimnastyki przez młodzież szkolną w dobrze urządzonej sali gimnastycznej.

B) Co do remuneracyi dla nauczycieli zawodowych, obejmujących naukę gimnastyki. W niektórych miejscowościach towarzystwa sokole oświadczyły, że zawodowi nauczyciele gimnastyki, wyznaczani z ramienia towarzystwa, gotowi objąć tę naukę dla młodzieży szkolnej za pewnem wynagrodzeniem. Wobec tego c. k. Rada szkolna krajowa musi zauważyć, że i na ten cel nie posiada żadnych funduszów. Zresztą niema koniecznej potrzeby, ażeby nauki tej udzielali młodzieży szkół ludowych nauczyciele zawodowi, gdyż w zakresie takim, jaki jest przepisany, może uczyć gimnastyki każdy nauczyciel, który ukończył z dobrym skutkiem seminaryum nauczycielskie.

Wyjątkowo możnaby naukę starszej młodzieży poruczyć zawodowemu nauczycielowi, gdyby czynniki miejscowe zechciały przyznać mu z własnych funduszów remuneracyę.

C) Co do remuneracyi dla nauczycieli szkół publicznych, którzy w budynkach sokolich uczniom szkół ludowych nauki gimnastyki udzielają, oznajmia się, co następuje:

C. k. Rada szkolna krajowa gotowa jest nauczycielom takim przyznawać za godziny nauki gimnastyki, udzielane w tych warunkach, wynagrodzenie, unormowane w artykule 17. ustawy krajowej z dnia 1. stycznia 1889 (Dz. ust. kraj. Nr. 16), pod następującymi warunkami:

1. jeżeli ilość godzin nauki innych przedmiotów, udzielanych przez nauczyciela w szkole, wynosi przynajmniej 26 godzin tygodniowo;

2. jeżeli ilość uczniów, pobierających naukę w jednej grupie, wynosi przynajmniej 24;

3. jeżeli nauczyciel stosownie do przepisów §. 38. Regulaminu nadzoruje zbierającą się w sali gimnastycznej młodzież i jeżeli godziny nauki gimnastyki są umieszczone w podziale godzin a lekcye odbyte bywają zapisywane w dzienniku lekcyjnym i jeżeli absencye uczniów bywają wciągane do wykazów uczęszczania;

4. jeżeli cenzury z tego przedmiotu bywają zapisywane w katalogach klasyfikacyjnych i zawiadomieniach szkolnych.

Nadmienia się, że podział uczniów na grupy po 24 dopuszczalny jest tylko w tym razie, jeżeli rozmiary sali nie pozwalają na odbywanie ćwiczeń z całą klasą.

Wnioski w sprawie przyznawania tych remuneracyi należy przedkładać drogą, wskazaną w rozdziale VI. rozporządzenia c. k. Rady szkolnej krajowej z dnia 17. stycznia 1889 do l. 997 (Zbiór okolników tom II. Nr. 275), jednakże odrębnemi sprawozdaniami.

W każdem takiem sprawozdaniu powinny być podane dokładne daty co do ilości klas i uczniów, pobierających naukę; powinna być wymieniona ilość godzin, udzielanych przez nauczyciela w szkole i w sali gimnastycznej, tudzież data, w której c. k. okręgowy inspektor szkolny osobną lustracyą przekonał się o wynikach nauki i stwierdził zastosowanie się do powyższych warunków.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 10. lutego 1902.

Za c. k. Namiestnika
Płażek w. r.

Wiadomości osobiste.

J. E. Pan Minister Wyznań i Oświaty zamianował Adolfa Zontka, nauczyciela kierującego 5-klasowej szkoły w Lipniku, prowizorycznym c. k. inspektorem szkolnym okręgowym w IX. klasie rangi i poruczył mu nadzór nad szkołami ludowemi w okręgu szkolnym niseckim.

J. E. Pan Minister Wyznań i Oświaty zamianował Jana Filipczaka, zastępcę nauczyciela w c. k. seminaryum nauczycielskiem męskiem w Samborze, nauczycielem szkoły ćwiczeń w tym zakładzie.

J. E. Pan Minister Wyznań i Oświaty poruczył drowi Michałowi Kociubie, prowizorycznemu nauczycielowi głównemu c. k. męskiego seminaryum nauczycielskiego w Stanisławowie, udzielanie nauki hygieny szkolnej i somatologii w tym zakładzie.

J. E. Pan Minister Wyznań i Oświaty zamianował dra Waleryana Serbeńskiego, lekarza praktykującego we Lwowie, docentem dla nauki hygieny szkolnej i somatologii w c. k. żeńskiem seminaryum nauczycielskiem we Lwowie.

C. k. Rada szkolna krajowa zatwierdziła wybór:

Stanisława Dobrowolskiego, nauczyciela kierującego w Sękowej, na reprezentanta zawodu nauczycielskiego do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Gorlicach;
Edwarda Małeskiego, nauczyciela 1-klasowej szkoły w Chorzelowie, na reprezentanta zawodu nauczycielskiego do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Mielcu.

C. k. Rada szkolna krajowa zatwierdziła nominacyę Stanisława Jasińskiego, na delegata Rady powiatowej do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Kołomyi.

C. k. Rada szkolna krajowa wyznaczyła Józefa Muszyńskiego, nauczyciela szkoły wydziałowej męskiej w Śniatynie, na drugiego reprezentanta zawodu nauczycielskiego do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Śniatynie.

C. k. Rada szkolna krajowa zatwierdziła Augusta Jasińskiego, rzeczywistego nauczyciela c. k. gimnazyum w Nowym Sączu w zawodzie nauczycielskim i nadała mu tytuł c. k. profesora.

C. k. Rada szkolna krajowa zatwierdziła Michała Goneta, rzeczywistego nauczyciela szkoły realnej w Jarosławiu w zawodzie nauczycielskim i nadała mu tytuł c. k. profesora

C. k. Rada szkolna krajowa zamianowała:

ks. Jakóba Walkosza pomocniczym katechetą c. k. gimnazyum w Wadowicach;
Oresta Audykowicza i Jana Kozłowskiego zastępcami nauczycieli dla gimnazyum I. w Przemyślu;
Józefa Ruffera zastępcą nauczyciela dla c. k. IV. gimnazyum we Lwowie;
Jana Suchanka zastępcą nauczyciela dla c. k. gimnazyum w Rzeszowie.

C. k. Rada szkolna krajowa zamianowała w szkołach ludowych:

ks. Eliasza Lewickiego nauczycielem religii gr. kat. 3-klasowej szkoły wydziałowej męskiej połączonej z pospolitą w Sokalu;
Eustachego Galewicza nauczycielem kierującym 2-klasowej szkoły w Dołhopolu;
Józefa Szarlińskiego nauczycielem kierującym 2-klasowej szkoły w Rączynie;
Zofię Nowakowską nauczycielką młodszą 2-klasowej szkoły w Spytkowicach;
Stanisławę Drzymuchowską nauczycielką młodszą 5-klasowej szkoły żeńskiej w Busku;
Maryę Urbównę nauczycielką młodszą 5-klasowej szkoły żeńskiej w Kamionce.

Nauczycielami i nauczycielkami szkół 1-klasowych:

Michalinę Bartlównę w Bruchnalu;
Aleksandra Kułynycza w Bonowie;
Jarosławę Biłousową w Nowosiółkach;
Helenę Mrzygłodzką w Koszelowie;
Jana Pawełkowa w Staninie;
Fryderyka Schöppa w Hanuninie;
Klemensa Markowicza w Łękach dolnych;

Ignacego Styczyńskiego w Gorzycach;
Mikołaja Medwida w Horodyszczu cetnarskiem;
Maryę Olechowską w Dąbrówkach.

C. k. Rada szkolna krajowa przeniosła:

Stanisława Stelmachniewicza, nauczyciela 1-klasowej szkoły w Dąbrówkach breńskich, na równorzędną posadę do szkoły w Cichem II.;
Helenę Styrecką, nauczycielkę 1-klasowej szkoły w Dydiatyczach, na równorzędną posadę do szkoły w Burczycach starych;
Maryę Kwiatkowską, nauczycielkę 1-klasowej szkoły w Starzawie, na równorzędną posadę do szkoły w Klebanówce;
Eliasza Gerusa, nauczyciela 1-klasowej szkoły w Waniowie, na równorzędną posadę do szkoły w Cebłowie;
Eleonorę Slęczkową, nauczycielkę starszą i Stanisława Slęczka, nauczyciela młodszego 4-klasowej szkoły w Baranowie, na równorzędne posady do 5-klasowej szkoły w Strzyżowie a Franciszka Ostaszewskiego, nauczyciela starszego i Helenę Ostaszewską, nauczycielkę starszą 5-klasowej szkoły w Strzyżowie, na równorzędne posady do Baranowa;
Antoniego Wrześniowskiego, nauczyciela 1-klasowej szkoły w Woli buchowskiej, na równorzędną posadę do Woli pełkińskiej;
Gustawa Czosnykowskiego, nauczyciela starszego i Augustę Czosnykowską, nauczycielkę młodszą 4-klasowej szkoły w Kalwaryi, na równorzędne posady do 5-klasowej szkoły w Zatorze;
Andrzeja Pałysa, nauczyciela starszego 5-klasowej szkoły męskiej w Łańcucie, na równorzędną posadę do 5-klasowej szkoły męskiej w Mielcu.

C. k. Rada szkolna krajowa przeniosła Katarzynę Moskwę, nauczycielkę w Skwarzawie starej, w stan spoczynku.

Organizacya szkół.

C. k. Rada szkolna krajowa wyłączyła orzeczeniem z dnia 10. lutego 1902 l. 3399 gminę Gruszów okręgu szkolnego limanowskiego z zakresu szkolnego w Skrzydlnej.

C. k. Rada szkolna krajowa przekształciła orzeczeniami z dnia 10. lutego 1902:

l. 3645 4-klasową szkołę mieszaną w Rożniatowie okręgu dolińskiego na 4-klasową szkołę męską i 4-klasową szkołę żeńską;
l. 3280 4-klasową szkołę męską i 4-klasową szkołę żeńską w Jaworznie okręgu chrzanowskiego na 5-klasową szkołę męską i 5-klasową szkołę żeńską;
l. 3157 3-klasową szkołę w Iwankowie okręgu borszczowskiego na 4-klasową;
l. 3386 1-klasową szkołę w Zaczarniu okręgu tarnowskiego na 2-klasową.

Budowa szkół.

C. k. Rada szkolna krajowa postanowiła orzeczeniami z dnia 8. lutego 1902:

l. 2140 budowę 1-klasowej szkoły w Wierzbiążu, okręgu sokalskiego w latach 1902 i 1903;

l. 2279 budowę 1-klasowej szkoły w Kalnej okręgu dolińskiego w latach 1902 i 1903, obie przy pomocy zasiłku z funduszu szkolnego krajowego w myśl art. 9. ust. z dnia 24. kwietnia 1894 Nr. 49 Dz. ust. kraj.

Konkursa.

a) *ogłoszone po raz pierwszy:*

L. 63/pr. Niniejszem ogłasza się konkurs na posadę nauczyciela religii rzym. kat. w c. k. gimnazyum IV. w Krakowie z poborami w myśl §. 4. ustawy z dnia 19. września 1898 Dz. p. p. Nr. 173.

Kandydaci ubiegający się o tę posadę mają wnieść podania zaopatrzone w potrzebne dokumenta do Prezydyum c. k. Rady szkolnej krajowej najpóźniej do dnia 10. marca 1902.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 9. lutego 1902.

L. 62/pr. Niniejszem ogłasza się konkurs na posady nauczycieli gimnastyki w X. randze służbowej w c. k gimnazyum w Samborze i w c. k. wyższej szkole realnej w Stanisławowie.

Do każdej z tych posad przywiązane są pobory w myśl ustawy z dnia 19. września 1898 Dz. p. p. Nr. 173.

Kandydaci ubiegający się o jedną z tych posad mają wnieść podania zaopatrzone w potrzebne dokumenta za pośrednictwem swej przełożonej władzy do Prezydyum c. k. Rady szkolnej krajowej najpóźniej do dnia 10. marca b. r.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 6. lutego 1902.

L. 61/pr. Niniejszem ogłasza się konkurs na następujące posady nauczycielskie w szkołach średnich galicyjskich:

1. Na posadę nauczyciela filologii klasycznej jako przedmiotu głównego a języka polskiego jako przedmiotu pobocznego w c. k. gimnazyum IV. w Krakowie;
2. na taką samą posadę w c. k. gimnazyum I. (polskiem) w Kołomyi;
3. na dwie takie same posady w c. k. gimnazyum w Złoczowie:
4. na posadę nauczyciela języka polskiego jako przedmiotu głównego i filologii klasycznej jako przedmiotu pobocznego w c. k. III. gimnazyum w Krakowie;
5. na taką samą posadę w c. k. gimnazyum w Nowym Sączu;

6. na posadę nauczyciela języka niemieckiego jako przedmiotu głównego i filologii klasycznej jako przedmiotu pobocznego w c. k. gimnazyum w Jarosławiu;

7. na taką samą posadę w c. k. gimnazyum I. w Przemyślu;

8. na taką samą posadę w c. k. gimnazyum w Rzeszowie;

9. na taką samą posadę w c. k. gimnazyum w Tarnopolu;

10. na taką samą posadę w c k. szkole realnej w Krośnie;

11. na posadę nauczyciela języka francuskiego w c. k. szkole realnej w Jarosławiu;

12. na taką samą posadę w c. k. szkole realnej w Tarnowie;

13. na posadę nauczyciela geografii i historyi w c. k. gimnazyum w Brzeżanach;

14. na taką samą posadę w c. k. gimnazyum św. Anny w Krakowie;

15. na taką samą posadę w c. k. gimnazyum akademickiem we Lwowie (z językiem wykładowym ruskim);

16. na taką samą posadę w c. k. szkole realnej w Krośnie;

17. na posadę nauczyciela matematyki i fizyki w c. k. gimnazyum I. w Kołomyi;

18. na taką samą posadę w c. k. gimnazyum IV. w Krakowie;

19. na taką samą posadę w c. k. gimnazyum w Tarnowie;

20. na posadę nauczyciela historyi naturalnej jako przedmiotu głównego, matematyki i fizyki jako przedmiotów pobocznych w c. k. gimnazyum w Dębicy;

21. na taką samą posadę w c. k. gimnazyum Franciszka Józefa w Tarnopolu (z językiem wykładowym ruskim);

22. na taką samą posadę w c. k. szkole realnej w Jarosławiu;

23. na posadę nauczyciela geometryi wykreślnej w c. k. szkole realnej w Jarosławiu;

24. na posadę nauczyciela rysunków odręcznych w c. k. szkole realnej w Tarnowie;

Do każdej z tych posad przywiązane są pobory w myśl ustawy z dnia 19. września 1898 Dz. p. p. Nr. 173.

Kandydaci ubiegający się o te posady mają wnieść podania zaopatrzone w potrzebne dokumenty za pośrednictwem swej przełożonej władzy do Prezydyum c. k. Rady szkolnej krajowej najpóźniej do dnia 10. marca b. r.

Kandydaci, którzy po uzyskaniu zupełnej kwalifikacyi nauczycielskiej pełnili w szkołach średnich obowiązki zastępców nauczycieli a pragną, aby ta ich służba była im policzona do stabilizacyi i w celu przyznania dodatków pięcioletnich, mają wykazać w tabelach kwalifikacyjnych jak najdokładniej, podając datę i liczbę dekretów, od którego czasu, jak długo i w jakiej liczbie godzin pełnili te obowiązki nauczycielskie.

Kandydaci, którzy nie wyszli jeszcze z wieku popisowego, mają wykazać czy uczynili już zadość obowiązkowi służby wojskowej.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 6. lutego 1902.

Nakładem funduszu szkolnego krajowego.

Z drukarni Władysława Łozińskiego we Lwowie. — Zarządca W. J. Weber.